tuty práva občanského a obchodního. »O reálných právech živnostenských« uvažuje vládní rada Dr. Josef Novák Dr. Alois Chytil podává přehled názorů literatury a judikatury o otázce přípustnosti žaloby o neúčinnost podle článku XXV. uv. zák. k c. s. ř.

Sborník věd právních a státních vstupuje letos do jubilejního XXV. ročníku. Z obsahu právě vydaného 1. sešitu upozorňujeme zejména na článek Dra Frant. Müllera »Hromadná smlouva pracovní a zákonodárství«, jenž se pokouší o kritické zpracování otázky na podkladě historickém a srovnávacím se zvláštním zřetelem k československé osnově vypracované miministerstvem sociální péče r. 1923. V první části práce »O sovětském právu ruském« pojednává T. Saturník na základě obsáhlého spisu o právu sovětského Ruska (od Aleksejeva, Zavadského, Maklecova a Timaševa) o pramenech práva v Rusku, základech státního zřízení a správního práva, o státu a církvi a ochraně mládeže.

O úřední rychlosti otiskuje vládní rada Novák v Časopise pro právní a státní vědu některé náměty. Vedle požadavků zákonodárných (zákon o správním řízení, zjednodušení stylisace zákonů) jsou zvláště pozoruhodny návrhy, jak zjednodušiti úřadování. Zejména zaslouží povšimnutí námět, aby ogranisace pomocných úkonů (manipulačních) u správních úřadů byla přizpůsobena organisaci soudní. Totiž aby místo zřizování t. zv. pomocných úřadů (výpravny, spisovny) byly pomocné síly přidělovány jednotlivým referentům, jako je tomu u soudů. Společný podací protokol by odpadl; každé oddělení by vedlo podací protokol zvláštní a index. Pisatel ne neprávem sliboval by si od tohoto nařízení, že odstraní zbytečné průtahy úřadování (hledání spisů). Pak by bylo snad možno vypraviti došlé spisy ještě téhož dne. Závěrem autor poznamenává, že každou úspěšnou reformu podmiňuje dostatek schopných úředníků, kteří budou v sobě míti trochu byrokratického ducha. Byrokratismem tu rozumí »snahu úředníka po přesnosti, poctivosti a rychlosti. Postup bez ohledu na osoby, rychlost a jistota ve vyřizování, pořádek na stole i ve stole, pořádek ve spisech patří k vlastnostem dobrého úředníka. Vědomí, že jsem tu dnes já, zítra že přijdou jiní, kteří budou chtíti čísti moje vyřízení, zkrátka vědomí, že úředníci přicházejí a odcházejí, úřad že však zůstává, má si vštípiti každý úředník, chce-li slouti byrokratem v dobrém toho slova smyslu.«